

NOC EENS OVER PEER- EN APPELSCHURFT.

(*Fusicladium pirinum en dentriticum*).

In de laatste jaren is er over bovengenoemd onderwerp heel wat geschreven, en dit zoowel in Nederland als in 't buitenland. En geen wonder, want naar mijne overtuiging, is dit wel de ergste ziekte, die ooit onze pitvruchten heeft aangetast. De cultuur van enkele soorten is zoo goed als onmogelijk, wanneer men niet als voorbehoed- of bestrijdingsmiddel, de Bordeauxsche pap te zijner beschikking had. Tal van proeven worden, en zijn er alreeds genomen, in verband met bestrijding, mindere vatbaarheid der soorten, beste en goedkoopste der te gebruiken machines ter verspreiding der vloeistoffen.

Zie Tijdschrift over plantenziekten :

Jaargang 1902, bladzijden 149 en 172.

» 1904, » 104.

» 1905, » 81.

In bovengenoemden jaargang 1904 verscheen een stukje van een' man uit de praktijk, den Heer W. Balk (Vruchtenkwekerij « Pomona », Zwaag, N. H.).

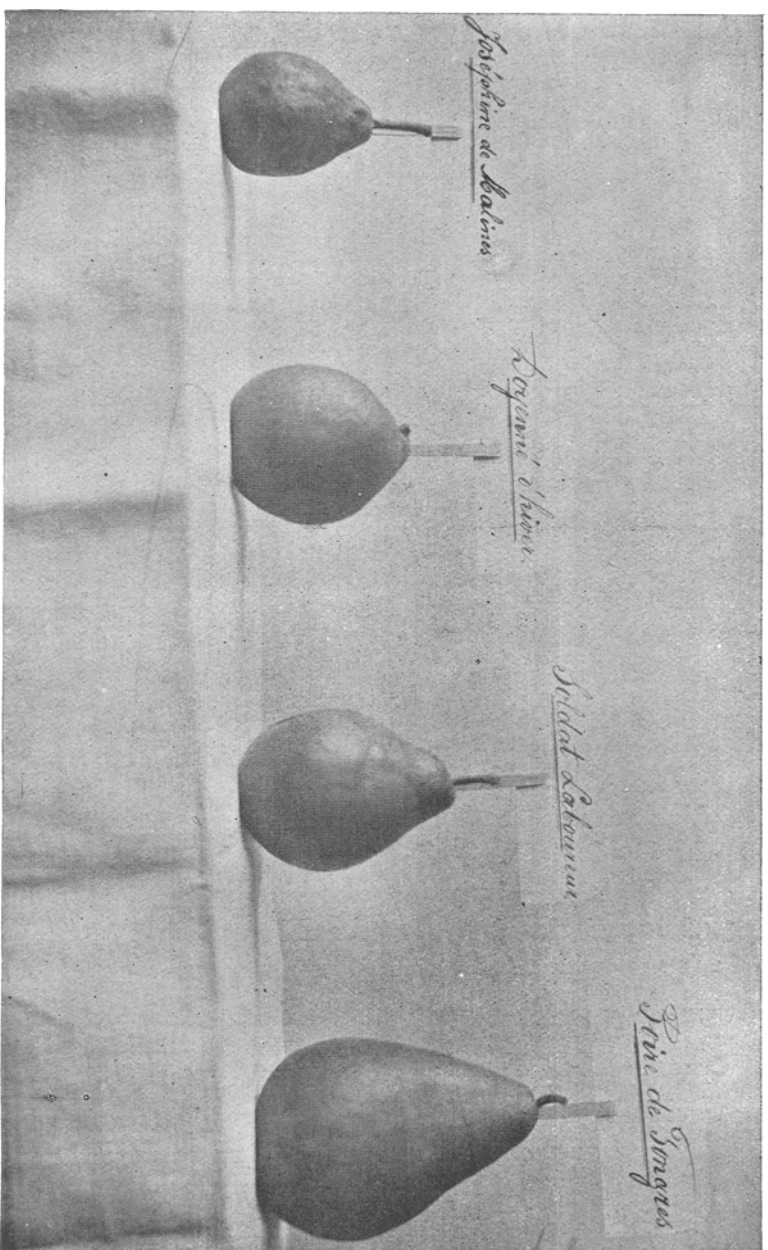
Ik laat hier woordelijk volgen, de conclusie van den Heer Balk, wien ik van nabij ken, en die zeker een der grootste en meest vooruitstrevende fruitkweekers is uit den zoogenaamden « Bangerd ».

Ik doe dit te meer, omdat ik hoop, dat iedere kweker van fruit eindelijk gehoor geven zal, en luisteren zal naar den raad van iemand, die geheel zijn bestaan zoekt in het kweken van fruit.

« Ondergeteekende en velen met hem zijn echter over-

Tijdsch. ov. Plantenz. Jaarg. 1906.

Plaat I.

« tuigd, dat het besproeien van ooftboomen in onzen tijd
« behoort tot de algemeene werkzaamheden, die geregeld in
« de fruitteelt moeten plaatsgrijpen, al is het ook een kost-
« baar werk. Er staan ons hier maar twee wegen open : de
« boomen omhakken of ze besproeien. Het laatste is na-
« tuurlijk de voordeeligste weg, en dien zullen wij hier op
« den duur allen moeten opgaan.

« Meer en meer komt men tot de overtuiging, dat de
« wetenschap, hoewel door de practici nog veel miskend,
« ons in de praktijk van veel nut kan zijn. Blijven de uit-
« komsten zoo doorgaan, dan is men hier aan Prof. Ritzema
« Bos, die ons deze bespuiting heeft leeren kennen, veel
« dank verschuldigd, want zij behoedt ons voor den onder-
« gang onzer boomgaarden ».

Bovenstaande regelen zijn, dunkt mij, duidelijk, en
voor eenieder leerzaam, die met deze zaak door zijn bedrijf
betrokken is.

Op grond van mijne ondervinding is het volkomen juist
hetgeen de heer Balk schreef, ook van hetgeen ik in zijne
kweekerij heb kunnen waarnemen.

De reden, waarom ik op dit onderwerp de aandacht ves-
tigen wilde, staat in verband met hetgeen bijgaande photo-
graphie te zien geeft. (Pl. I).

Voor eenige weken werd ik geroepen in een tuin, waar
men bezig was vruchten te plukken. Het was een groote
kroonboom; naar mijne schatting, kon hij vijftig à zestig
jaar oud zijn. Men had voor eenige jaren dien boom om-
geënt, waarschijnlijk omdat zijne oorspronkelijke vruchten
niet bevielen, en daar op geplaatst vier verschillende soor-
ten, namelijk :

I. Durondeau of Poire de Tongres.

II. Soldat Laboureur.

III. Doyenné d'hiver of Bergamotte de Pâques of
Beurré de Pentecôte.

IV. Joséphine de Malines.

Alle vier komen in ons land nogal voor en behooren tot vier lekkere perensoorten. De twee eersten verkiest men in allerlei vormen, terwijl de twee laatsten uitsluitend als leiboomen dienen te worden gekweekt, en dan nog liefst aan den Zuidmuur, daar ons klimaat, over 't algemeen genomen, te koud is, om de vruchten tot volle rijpheid te brengen.

Het was den eigenaar in de eerste plaats er om te doen, van mij te weten, welke soorten van peren het waren; en in de tweede plaats stelde hij mij de vraag, wat toch de reden zijn kon, dat de eene soort volkomen normale vruchten opleverde, hetgeen het geval was bij de eerst genoemden I en II, terwijl bij III en IV geen enkele vrucht was te vinden, die men gebruiken kon; allen waren schurftig, bedekt met zwarte vlekken en gescheurd. Ook de takken, die de zieke vruchten droegen, waren bedekt met zieke bladeren en scheuten.

In 1905 voorjaar was de boom niet bespoten, terwijl het in 1902, 1903, 1904 wel was geschied, en wel telkens vóór het begin van den groei, en dan nog eens wanneer de vruchten goed zichtbaar werden. Ook had men de verhouding van de vloeistof goed samengesteld, namenlijk :

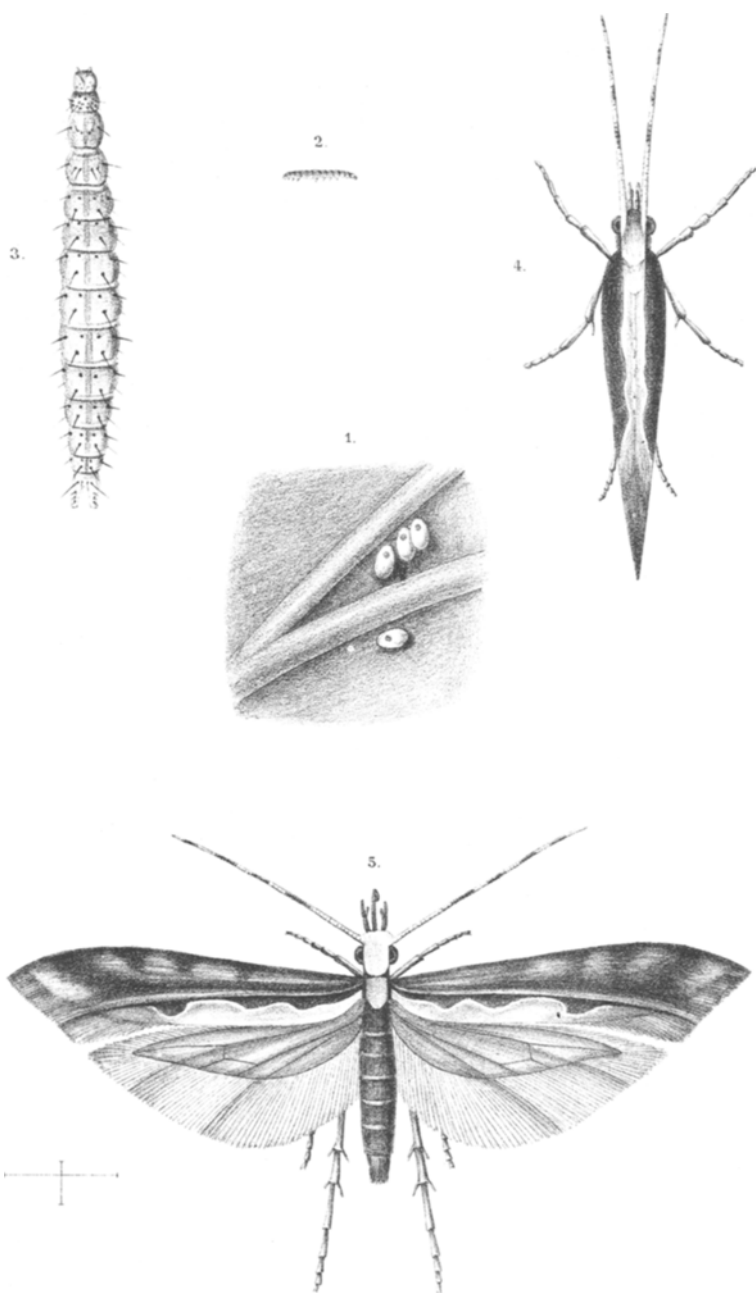
1 1/2 kilogr. kopervitriool.

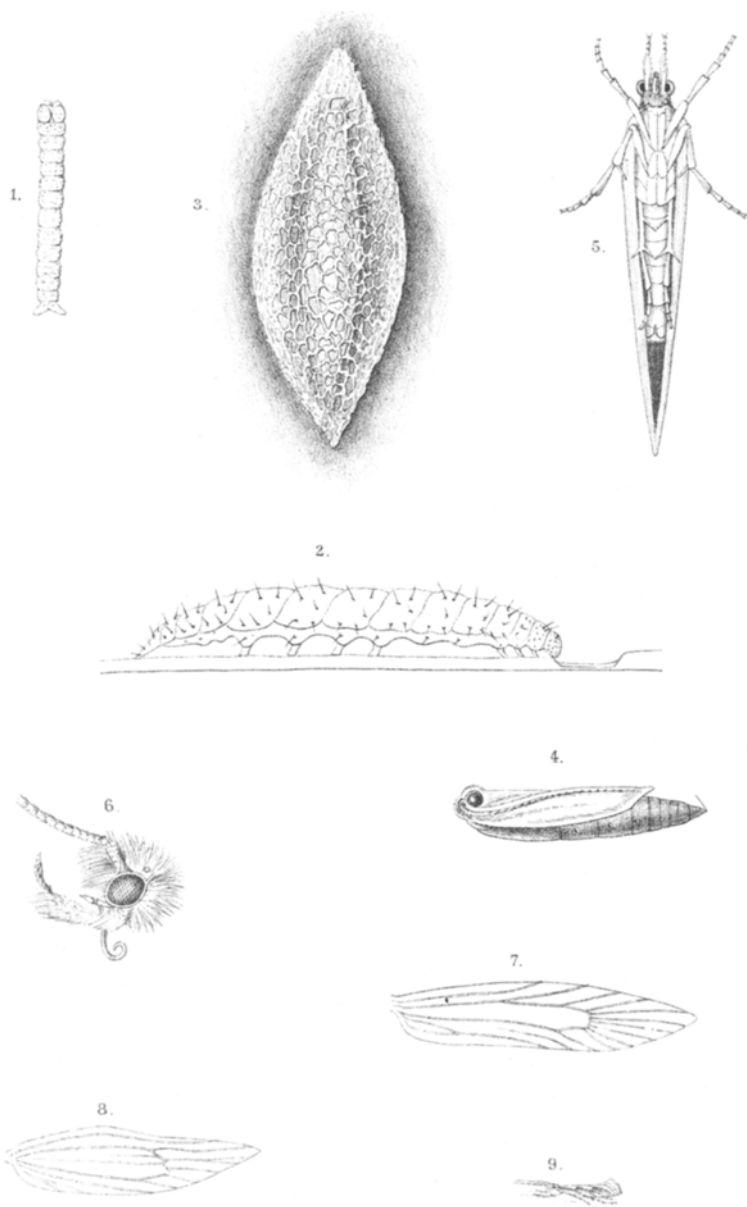
2 kilogr. ongebluschte kalk.

100 liters water.

Men kan dus aannemen, dat in die jaren dat men bespoten had, de boom zich bijna of geheel hersteld had, wat in den regel het geval is na twee of drie jaren.

Het feit nu, dat van vier soorten, gegroeid op den zelfden stam, waarvan alle takken, twijgen, scheuten, bladeren en vruchten door elkaar gegroeid, gevoed door den zelfden stam, de resultaten zoo verschillend waren, was voor mij een zeer bijzonder feit, en naar het mij voorkwam, ook waard aan anderen mede te deelen.

Het komt mij voor, dat wij, uit deze toevallige waarneming, het volgende duidelijk hebben te leeren :

1° dat men zooveel mogelijk, bij nieuwe aanplantingen, alleen die soorten nemen moet, die gebleken zijn het minst vatbaar te zijn voor deze ziekte;

2° dat de vatbaarheid geheel afhangt van de soort, en niet van het individu, waar zij op geënt is en groeien moet, hoewel het toch zeer goed mogelijk is, dat de zwakkere groei van een bepaalden onderstam, het voortwoekeren van de ziekte kan bevorderen.

A. C. IDE.

HET KOOLMOTJE (*PLUTELLA CRUCIFERARUM*).

Het zal niet zonder een gevoel van bezorgdheid zijn, dat de landbouwer uit de Noord-Hollandsche kooldistricten in de rups, die hem hier, zesmaal vergroot, voor oogen wordt gebracht, het « springrijpje » herkent, dat hem in het afgelopen jaar zooveel schade heeft berokkend. Dit rupsje is een ontwikkelingsvorm van den vlinder *Plutella cruciferarum* Zell. De familie der motten, waartoe hij behoort, bestaat uit zeer kleine vlinders, met smalle vleugels, door franje omzoomd. Zeer bekend zijn de soorten, die van haren leven, de zoogenaamde klee- en tapijtmotten; dan kent men de korenmot, die leeft in gezolderd graan, de spinselmotten, die zich voeden met bladeren van appelboomen en meidorens, en ten slotte het motje der kruisbloemige planten, dat hier in verschillende perioden van zijn bestaan in beeld is gebracht.

In natuurlijke grootte is het zittend vlindertje in fig. 9